

(Det talte ord gælder)

Anden behandling af budgetforslag 2023 og overslagsårene 2024-2026

Budgettale

Niels Peder Ravn, gruppeformand for Nye Borgerlige, 6. oktober 2022

Dette budget er Nye Borgerliges første budgetforhandlinger her i Københavns Kommune.

Og lad mig slå fast, at det varmer mit iskolde blå hjerte at være en del af denne historiske forligskreds.

*

At Nye Borgerlige er med i budgetforliget, skyldes ikke mindst, at vi har fået en række mærkesager igennem.

Samtidig vurderede vi, at vi får mere indflydelse ved at være med, end ved at stå udenfor.

*

I marts stillede jeg medlemsforslag her i salen om borgerforslag i København.

Det har resulteret i, at Københavnerforslaget nu bliver en realitet.

Det er jo en demokratisk sensation.

For vi har et glimrende udgangspunkt for at skabe et stærkt nærdemokrati her i byen.

Men jeg synes, vi skal gå længere end blot borgersamlinger, åbent hus, borgerhøringer og sniksnak.

I hvert fald hvis det står til mig.

For det er både meget lidt repræsentativt, og det organiseres på måder, hvor borgernes direkte stemme til os politikere på rådhuset ikke rigtig er der.

Men den direkte stemme får vi nu med Københavnerforslaget.

Tak for det!

*

Derudover ser jeg frem til, at vi får undersøgt flere vinterbademuligheder i København. Vinterbadning er blevet en sport, en kultur.

Selvom det aldrig bliver noget for mig, vil jeg gerne støtte op om det og udvikle på det, når jeg kan se, at en bestemt kultur samler københavnernes.

*

Og så er der skattelettelser. Skattelettelser i en blodrød kommune!!!

Hvem havde nogensinde turdet håbe på det?

Hvem havde nogensinde troet på, at nogen ville have haft modet til det?

Derfor vil jeg gerne rette en tak til mine blå kollegaer her i salen.

En tak for jeres mod. For jeres høje ambitioner.

For jeres samarbejde. For jeres borgerlighed.

For vi viser med denne aftale, at det nytter noget at stemme borgerligt — selv i København.

*

Jeg vil også takke Kammeraterne i Enhedslisten.

Tak for at træde ind i forhandlingslokalet og tage vores ønsker alvorligt.

Og tak for at risikere jeres røde ryg og rygte ved at indgå en aftale med os.

Det viser et mod, jeg kun kan respektere.

*

Som ene Nye Borgerlige-medlem her på Rådhuset kan jeg jo desværre ikke fylde budgettet med vores politik.

Og selvom jeg er glad for skattelettelser, er jeg lidt chokeret over den største post på den frie del af budgettet.

Det er posten 'Rekruttering og fastholdelse', som spiser mere end en kvart milliard kr.

Hvad er grunden til, at man skal anvende et så massivt beløb for at imødekomme medarbejderudfordringerne i omsorgs- og velfærdsfagene?

*

Jeg mener, at det skyldes to ting.

To ting, som tilsammen udgør en perfekt storm.

Den første grund er, at flere årtiers centralisering og tiltagende bureaukratiske krav til alle fagområder — fra sosu'er til skolelærere — har gjort fagene indenfor velfærds- og omsorgs-sektoren mindre attraktive.

Eksempelvis fordi, lederne på de enkelte institutioner ikke for alvor har en autonom mulighed for at lede og belønne de medarbejdere, som gør en ekstra indsats.

Man har over tid reduceret lederne derude til kommunale kontrollører, hvis vigtigste opgave det er rapportere til en djøf'er i en forvaltning, at de givne måltal overholdes.

*

For det andet, har både venstrefløjen og fagbevægelsen i årtier haft travlt med at tale omsorgs- og velfærdsfagene ned.

Der er ingen grænser for, hvor rædselsfuldt det er at beskæftige sig som pædagog, som sygeplejerske, som lærer eller som sosu.

De negative budskaber har stået i kø — og de har varieret mellem ringe aflønning og utålelige arbejdsforhold.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at vi nu for alvor oplever konsekvenserne af denne evindelige negative diskurs.

Og man kan vel næppe fortænke de unge uddannelsessøgende i at kigge på andre muligheder, end de åbenbart rædselsfulde uddannelser indenfor velfærds- og omsorgsområderne, - kan man?

*

Det, som vi med budgetaftalen nu prøver at genoprette med en kvart milliard skattekrone, er altså i virkeligheden årtiers selvforskyldt erodering af en række samfundskritiske fags opfattede værdi.

For at føje spot til skade vurderer jeg, at det vil være fuldstændig umuligt at gennemskue, om den kvarte milliard overhovedet har haft en effekt, når de først er brugt.

Men hvad er så løsningen, hvis det ikke allerede er for sent at komme København til hjælp?

Løsningen er decentralisering!

Og at vi skal have tillid og give frihed til de kommunale ledere.

Politikerne bliver nødt til at have tillid til, at de mennesker som ansættes til at lede de kommunale institutioner og virksomheder, faktisk også er i stand til det.

Vi politikere skal skabe de bedst mulige rammevilkår, men vi skal ikke detailstyre.

Vi bør i stedet sætte de kommunale institutioner og virksomheder fri, så de får frihed til at løse deres kerneopgaver, som typisk udføres helt tæt på borgerne.

Sådan skaber vi gode ledere, mere tilfredse medarbejdere og bedre service for borgerne.

*

En sådan omkalfatring løser vi naturligvis ikke i en enkelt valgperiode.

Men jeg håber inderligt, at vi kan påbegynde en proces nu, hvor vi har en mulighed for det.

Tak for ordet.